

חלול שבת עבור מומר לחלל שבת ברבים

השאלה:

מומר לחלל שבת בפרהסיא, האם מותר לחלל עליו את השבת במקרה שהוא חולה שיש בו סכנה?

השובה:

לדעת המחבר מותר לחלל עליו את השבת ועקר טעמו הוא שיש רגלים לדבר כשהוא שוכב על ערש דוי והוא חולה שיש בו סכנה, ששב וניחם על הרעה (וכמבואר במסכת קידושין דף מ"ט לענין ספק קידושין). והרי אף בספק פקוח-נפש מחללין את השבת ואין הולכים אחר הרוב. ולכן גם מותר לחלל שבת עבור גוסס אף על פי שרוב גוססים למיתה. טעם נוסף להקל הוא עפ"י שיטת בעל העיטור, שרק מחלל שבת בעבודת קרקע דינו כעכו"ם. ובפרט לשיטות האחרונות שמחללי שבת בזמננו אינם יודעים כל כך חומר האיסור ויש מקום להקל קצת לענין צירופם למנין ולעלות לתורה. ועוד יש מהאחרונים הסבורים שמחלל שבת בפרהסיא דינו כעכו"ם רק מדרבנן ולכן בפקוח-נפש יש להקל.

מסקנה:

"אם כן מכל הלין ... ברור שיש להקל ולפי ראות עיני הדיין".

(שו"ה חלקה יעקב, חלק א', סיכין כ"ה).

מקורות נוספים:

פרי מגדים, או"ח, סי' שכ"ח סק"ו; שו"ת מהר"ם שיק, חאו"ח, סי' ק"מ; שו"ת אמרי ידשר, ח"ב סי' מ"ג, אות ד'; שו"ת פרי השדה, ח"ב, סי' י"ז: ישועות מלכו, חלק קרית ארבע, פ"ב מהל' שבת, ה"א; שו"ת מחנה חיים, חיו"ד, ח"ב סי' ס': שו"ת ציץ אליעזר, ח"ח, סי' ט"ו, פ"ה - פ"ו; שם ח"ט, סי' י"ז, פ"ב אות ח'; חזו"א על הרמב"ם, הל' דעות; ועוד.